

Nauka czystości

Najważniejsza zasada: jeśli szczeniak załatwi się w niewłaściwym miejscu, nie krzycz na niego ani nie karć w żaden sposób. Nigdy nie wiesz, czego nauczysz w ten sposób psa: np. może zacząć się obawiać załatwiać w Twojej obecności i tym trudniej będzie Ci nauczyć go toalety na spacerach. Stosowanie kar niesie ze sobą cały szereg potencjalnych skutków ubocznych, a psy można nauczyć czystości bez stosowania reprimend.

Nie karz psa za sikanie w domu. Nie wiesz, czego go w ten sposób nauczysz!

Zamiast karać szczeniaka za załatwienie potrzeby w złym miejscu, spokojnie i bez słowa przypnij go na smyczkę i wyprowadź go na spacer: jeśli coś na nim zrobi, pochwal go! Po powrocie posprzątaj „niespodziankę” – najlepiej trzymając wtedy psa w innym pomieszczeniu, żeby sprząkanie nieczystości nie stało się dla niego ciekawą zabawą i swoistą „nagrodą” za brudzenie w domu. Jeśli pies załatwia się stale w tym samym miejscu, warto umyć je dedykowanym środkiem, który skutecznie usunie zapach moczu i kału (lub choćby roztworem proszku do prania w wodzie).

Metody

- Podstawowe szkolenie
- Klatka
- Podkłady, gazety, kuweta

Podstawowy trening czystości

To metoda wymagająca regularności, obserwacji psa i czytania sygnałów, czasu i dużego zaangażowania – ale to najskuteczniejszy sposób uczenia czystości. Jeśli tylko jesteś w domu, pracuj zgodnie z tą metodą!

Kiedy wychodzić i kiedy to się skończy?!

Staramy się przygotowywać do wyjścia w sprawny, ale spokojny sposób. Wychodzimy ze szczeniakiem:

- Zawsze tuż po jedzeniu.
- Po przebudzeniu z drzemki.
- Po zakończeniu zabawy albo pieszczot (a czasami w trakcie 😊).
- Kiedy pies robi się niespokojny, a szczególnie, gdy:
 - zaczyna chodzić na sztywnych łapkach, lub kręcić się niespokojnie,
 - wącha podłogę,
 - podchodzi do drzwi lub do miejsca, gdzie ubieramy go na spacer,
 - napręża i stawia ogonek,
 - popiskuje albo skuczy.

Rutyna i systematyczność to połowa sukcesu!

Karm psa o tych samych porach i regularnie, tuż po posiłku, wychodź z nim na pole.

Nie zniechęcaj się porażkami: pamiętaj, że zwierzę nie będzie sprawne przed około 6 miesiącem życia. Po prostu ucz się na błędach i bądź cierpliwy: wraz z dorastaniem psa, wpadki będą zdarzać się coraz rzadziej!

Szczeniaki zazwyczaj uczą się czystości po kilku miesiącach treningów. Około piątego miesiąca życia psiak powinien zdecydowanie częściej załatwiać się na polu, niż w domu (o ile pracowaliście w odpowiedni sposób 😊). Około szóstego-siódemego miesiąca wpadki powinny być sporadyczne, a piesek powinien bez problemu przespiać całą noc, a w trakcie dnia wytrzymać bez spaceru do 6 godzin.

Gdy już jesteście na polu

Jeśli Twój szczeniak jest w trakcie kwarantanny, postarajcie się wybrać skrawek trawy, gdzie pojawia się mało innych psów. Staraj się rozpoczynać spacer zawsze w tej okolicy i cierpliwie czekaj, aż pies coś zrobi: wtedy pochwal go radośnie ale spokojnie. Warto, aby po pochwalie piesek dostał smaczka! 😊

W trakcie, gdy szczeniak załatwia swoje potrzeby, możesz cichym głosem wypowiadać stałe słowo (np. „toaleta” albo „podlewamy”), aby wraz z powtórzeniami, pies nauczył się załatwiania „na komendę”. Bywa to przydatne, jeśli chcemy zaraz po wyjściu z domu zapakować psa do samochodu, albo, jeśli jesteśmy przy ostatnim trawniku przed zajęciem miejsc w pociągu, tramwaju albo samolocie.

Dopiero po załatwieniu potrzeb idź z psiakiem na „właściwy spacer” – w ten sposób nie będziesz psa „karać” za załatwienie się natychmiastowym powrotem do domu.

Metoda klatki

Klatka może być cudownym miejscem dla psa: jego prywatną „norką”, w której czuje się bezpiecznie i łatwo się uspokaja, a przy okazji nie niszczy mieszkania, kiedy nie ma nas w domu. Z punktu widzenia nauki czystości, największą zaletą klatki jest fakt, że psy zazwyczaj instynktownie starają się nie załatwiać w miejscu, w którym śpią. Łatwo jednak o odstępstwo, jeśli zamknijemy psa na dłuższy okres czasu, niż potrafi wytrzymać (pamiętajmy, że np. chorobom albo zmianie diety często towarzyszą biegunki). Jeśli klatka jest na tyle duża, aby pies wygospodarował sobie w jednym rogu miejsce wolne, może też podzielić sobie ją na legowisko oraz kuwetę.

Jeśli chcesz zacząć używać klatki, poproś nas o szczegółową ulotkę, jak to zrobić: klatka wdrożona niewłaściwie lub zbyt szybko zamiast ulubionym miejscem psa, może być dla niego torturą: nie warto iść na skróty!

Pamiętaj, aby nie zostawiać szczeniaka w zamkniętej klatce na dłużej, niż 3-4 godziny (a nawet krócej, jeśli Twój pies potrzebuje częstszych spacerów). Alternatywnie, możesz rozważyć stosowanie większej klatki, z wydzieloną częścią sypialną i podkładem lub kuwetą do załatwiania potrzeb.

Podkłady? Gazety? Kuweta?

Jeśli pozostajemy poza domem na więcej, niż 3-4 godziny, podkłady, gazeta albo kuweta są dobrym rozwiązaniem. Trzeba jednak pamiętać, że załatwiające się w taki sposób psy czasami zjadają swoje odchody (Nie karz za takie zachowanie psa! To silny instynkt!). Warto też podkłady chować, o ile jesteś w domu, gdyż psy chwalone za załatwianie potrzeb na podkładach mogą nie czekać z załatwieniem się do spaceru, tylko wybrać dostępny tu i teraz podkład. W takiej sytuacji stosowanie

podkładów podczas Twojej obecności w domu mogłoby przedłużyć dla Twojego psa czas, zanim nauczy się załatwiać wyłącznie poza domem.

Szczeniaki, które często korzystają z podkładów, gazet lub kuwety, mogą unikać załatwiania się na innym rodzaju podłoża (np. na trawniku). W takiej sytuacji warto skrawek obsuszonej lagniny lub gazety albo odrobinę piasku z kuwety przenieść na skrawek trawnika, w który wychodzimy z psem.

Jeśli do tej pory nie stosowałeś podkładów, a chciałbyś je wdrożyć, postępuj wg schematu podobnego, jak przy wychodzeniu na pole: kiedy widzisz, że szczeniak „coś kombinuje”, kładź go na podkład. Kiedy się załatwi na matę: chwal go! Czystą matę zawsze kładź w tym samym miejscu. Warto dotknąć fragment nowej maty do znalezionych w domu nieczystości psa lub zabrudzonej starej maty, aby zapach zachęcił psa do użycia podkładu we właściwy sposób 🐾

Co, jeśli mój szczeniak robi się coraz starszy, a ciągle załatwia się w domu?

Często brak zachowania czystości jest objawem jakiejś choroby lub towarzyszy nadmiernemu lękowi. Porozmawiaj z nami, żebyśmy ocenili, czy Twoje postępowanie jest właściwe oraz odwiedź ze swoim psem weterynarza. Często jednak najlepszym wyjściem okazuje się cierpliwość: zwiększenie regularności w życiu psa, zadbanie o odpowiednią częstotliwość i długość spacerów, zapewnienie stałej diety (zmianie pokarmu, choćby znakomitego, często towarzyszą zmiany w sposobie trawienia i z konieczności, załatwiania się).